

SECEDEDE ÂYET OKUNMAZ MIYMIŞ?

Allah'ın selamı üzerinize olsun Hocam. Zorlaştırmayıp kolaylaş-tıran korkutmadan önce sevdiren öğreticiliğiniz için Rabbim daima razı olsun. Kulun Rabbine en yakın olduğu yer secde ile ilgili soru-larım. Namaz ve namaz dışında yapılan secdelerde â yetlerin ve sure-lerin kullanılmaması gerektiği yönündeki söylemler doğru mu-dur? Secde de tüm tesbihatlar uygun mudur? ...

Cevap: Bu söz kimin kafasından çıkmış, bilmiyorum. Secde kulun Allah'a bağlılığının en güçlü işaretidir. Kul secdede Rabbini tesbih eder, O'na yalvarır, Gönlünden nasıl geliyorsa öyle arz-ı niyaz eder. Tabii âyetler dua değildir ama duâ âyetleri vardır. Dilerse bu dua âyetlerini de okur Allah'a yalvarma babında. Din Kur'ân'ın emir-leri ve Peygamberimizin sözlü veya fi'li (uygulamalı) sünnetidir. İnsanların görüşleri başkalarını bağlamaz. Kur'ân veya Sünnette secdede âyet okunmayacağı hakkında sağlam bir delil bilmiyorum.

Kur'ân, Allah'ın halis kullarının, ayakta, oturarak ve yatarken Allah'ın zikredip O'na yalvardıklarını vurgular:

“63. Rahmân'ın kulları öyle kimselerdir ki, yeryüzünde mütevazı olarak yürürler, cahiller kendilerine laf atarsa “selâm” derler. 64. Gecelerini Rablerine secde ederek, O'nun divanında dura-rak geçirirler: 65. “Rabbimiz, cehennem azabını bizden uzaklaş-tır, doğrusu onun azabı sargındır” derler.

66.

“Orası ne kötü bir karar-gâh ne kötü bir makamdır!”

67.

Ve harcadıkları zaman ne israf ederler ne de cimrilik ederler; harcamaları, bu ikisinin arasında dengeli olur.

68.

Ve onlar Allah ile beraber başka tanrıya yalvar-mazlar. Allah'ın haram ettiği canı haksız yere öldürmezler ve zina etmezler. Kim bunları yaparsa cezasını bulur.”

(Furkan: 42/63-68),

“190. Göklerin ve yerin yaratılışında, gecenin ve gündüzün gidip gelişinde elbette sağduyu sahipleri için ibretler vardır. 191. Onlar ayakta, oturarak ve yanları üzerine yatarken Allah'ı

anarlar, göklerin ve yerin yaratılışı üzerinde düşünürler: “Rabbimiz (derler), bunu boş yere yaratmadın, sen yücesin, bizi ateş azabından koru!”

192.

“Rabbimiz! Sen birini ateşe soktun mu, onu perişan etmişsindir. Zalimlerin yardımcıları yoktur.”

193.

“Rabbimiz! Biz, ‘Rabbimize ina-nın’ diye! imana çağıran bir davetçi işittik, hemen inandık. Rabbimiz! Bizim günahlarımızı bağışla, kötülüklerimizi ört, canımızı iyilerle beraber al (Bizi mânada onlarla beraber eyle!)”

194.

“Rabbimiz! Bize elçilerine vaat ettiğini ver, kıyamet günü bizi rezil, perişan etme! Zira Sen verdiğin sözden caymazsın!”

195.

Rableri onlara karşılık verdi: “Ben sizden erkek kadın, hiçbir çalışanın işini zayi etmeyeceğim. Hep birbirinizdensiniz. Göç edenler, yurtlarından çıkarılanlar, yolumda işkence edilenler, vuruşanlar ve öldürülenler... Elbette on-ların kötülüklerini örteceğim ve onları altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacağım. (Yaptıklarına) Allah katından bir karşılık ola-rak (onlara bu nimetleri vereceğim). Karşılıkların en güzeli Allah katındadır.”

(Âli İmran: 94/190-195)